

Bijzondere mensen over hun eigen wijze van Authenticiteit

Hedwigh Verbruggen-Letty

Bijzondere mensen over hun eigen wijze van Authenticiteit

Copyright

Copyright © 2005-2011 Hedwigh Verbruggen-Letty
Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt, door middel van druk, fotokopie, microfilm, geluidsband of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke toestemming van Hedwigh Verbruggen-Letty.

Verleende toestemming geïnterviewden

Alle geïnterviewden hebben ingestemd met publicatie van de interviews.

ISBN/EAN: 978-90-815081-0-0

Inhoud

Voorwoord	4
Visie op Authenticiteit	5
Een stukje (persoonlijke) achtergrond.....	5
Het begrip “authenticiteit”	6
De kernvraag	7
De interviews	8
Alex de Bokx.....	8
Mark Rutte	16
Wessel Ganzevoort	23
Geertje Pruijssers.....	30
Kees van der Graaf.....	39
Dankwoord	49
HEDWIGH Authentieke Vitaliteit	50

Voorwoord

*“Zou het leven ook een
eigen kijk op mij hebben?”*

Loesje

Vanuit mijn onderzoek naar de betekenis van authenticiteit in leven en werk, interviewde ik een aantal succesvolle mensen uit het bedrijfsleven, de politiek, de zorg en de wetenschap. Professionals en leiders die door hun omgeving als authentiek worden ervaren.

Ik ontmoette een aantal inspirerende mensen, die spontaan en openhartig vertelden over zichzelf en hun beleving van authenticiteit. Mensen, die elk op een geheel andere wijze authentiek bleken te leven en te werken.

Graag wil ik de verhalen over hun denk- en leefwijze, die mij enorm hebben geïnspireerd, in dit boekje met je delen.

Hedwigh Verbruggen-Letty

Visie op Authenticiteit

Een stukje (persoonlijke) achtergrond

Buiten het feit dat volgens m'n moeder mijn eerste woorden "zelf doen" waren, leerde ik - als oudste in een gezin met drie kinderen, bij ouders die een eigen bedrijf hadden - al op zeer jonge leeftijd wat zelfstandigheid was. Mijn overtuiging was dat je jezelf als persoon moest bewijzen om te overleven. Westerse waarden als individualiteit, onafhankelijkheid en controle hebben, bleken voor mij een groot goed. Tegelijkertijd werd ik toch ook in mijn studententijd enigszins aangetrokken door de meer collectivistische Oosterse filosofieën. Dit kreeg een enorme boost, toen ik eind twintig als Personal Coach en HRD Consultant kennis maakte met NLP, Gestaltcoaching en het Boeddhisme. Ik zag hoe mijn streberigheid en zelfstandigheid mij ver hadden gebracht, maar inmiddels een valkuil waren geworden. Ik ontdekte dat ik een rol was gaan spelen. De zoektocht naar "mezelf zijn" en contact maken met de essentie van het leven, werden hierdoor diepgaand aangewakkerd.

Een wereldreis, een managementteam functie en een paar belangrijke (niet geheel pijnloze) levenslessen rijker, besepte ik dat het tijd was voor mezelf te starten en te helpen de wereld een wat mooiere plek te maken om in te leven en te werken. In 2003 richtte ik daarom Queste op, een trainings-en coachingsnetwerk voor persoonlijke groei. Toen ik een avond organiseerde met als thema: jezelf zijn, stuitte ik op het woord authenticiteit. Het resoneerde heel sterk met me; het voelde als thuiskomen. En zo ontdekte ik mijn "roeping": mensen helpen in hun authenticiteitsontwikkeling. Ik richtte o.a. Stichting Platform voor Authenticiteit op en besloot op onderzoek uit te gaan, naar de betekenis van authentiek zijn.

Het begrip “authenticiteit”

Allereerst ontdekte ik dat het begrip authenticiteit lijkt te stammen uit de tijd dat de existentiële filosofie (Sartre et al.) zich ontwikkelde. Dit is een stroming die mede de basis vormde voor de wat latere positieve en (transpersoonlijke) groeipsychologie.

Hoewel ze alle twee over authentiek zijn spreken, is de betekenis die dit volgens beiden heeft en de leefwijzen die daarbij horen wel heel verschillend. Er blijken dus twee visies op authenticiteit te bestaan.

Volgens de existentiële filosofie is het vooral zaak je niet te laten beïnvloeden door externe krachten die vanuit de materiele wereld van invloed op je zijn. Voorkomen moet worden om on-authentiek te zijn. Je moet anderen niet laten bepalen wat je doet. De beste leefwijze is volgens hen dan ook: bewust (zelf!) kiezen hoe je wilt leven en van je leven een waar kunstwerk maken. Je hebt één leven, daar moet je alles uithalen, daarna is je kans verkeken. De positief/humanistisch psychologen gaan echter verder. Ze beschouwen het ook als taak om levenskunst te beoefenen. Echter veronderstellen ze naast de wereldse en materialistische levensbasis, tevens andere bronnen van zijn, die ruimere (spirituele) dimensies van het zelf in zich dragen. Dimensies die breder en dieper gaan dan wat empirisch waargenomen kan worden, en ook voorbij het individueel persoonlijke en aardse leven reiken.

Ik concludeerde dat mijn eigen intuïtieve overtuiging en persoonlijke beleving meer aansloten op de (transpersoonlijke) positief psychologische betekenis van authenticiteit. Niet slechts “zelf bepalen hoe je wilt leven”, maar een diepere dimensie van jezelf zijn, of wel Zelf zijn, was wat mijn nieuwsgierigheid trok. Ik had inmiddels namelijk teveel voorbeelden van “jezelf zijn” gezien, die voor mij helemaal niet zo authentiek aanvoelden. Mijn

Bijzondere mensen over hun eigen wijze van Authenticiteit

vermoeden was dat werkelijke authenticiteit zich dan ook op een dieper niveau moest bevinden.

Een speurtocht tenslotte in woordenboeken leverde beschrijvingen van authenticiteit op als puurheid, echtheid, integriteit en waarachtigheid. Uiteindelijk bleken al deze woorden op zichzelf allemaal weer te leiden naar een ander kernbegrip: wezenlijkheid.

Kortom: authenticiteit kreeg vanuit de bovenbeschreven ontdekkingen voor mij de betekenis: wezenlijk jezelf zijn vanuit een diepe en brede (spirituele) dimensie.

De kernvraag

Met als uitgangspunt de (authenticiteits)vraag: “hoe ben en blijf je jezelf, vanuit contact met de wezenlijke bronnen in jezelf?” ging ik op pad. Op zoek naar inspirerende praktijkvoorbeelden. Ik koos voor een aantal succesvolle mensen uit het bedrijfsleven, de politiek, de zorg en de wetenschap. Mensen die ondanks een veeleisende omgeving toch wezenlijk zichzelf blijven.

De interviews

Alex de Bokx

- Expert in 'Totaal Concepten' (evenementen voor het lanceren van nieuwe producten)
- Oprichter van het 'Dushi Huis' voor pleegzorgkinderen (onderdeel van Stichting Kind aan Huis)
- Secretaris van Stichting Theater Totaal

Ongehuwd, 10 pleegkinderen

Amsterdam, 2 december 2004

Vind jij jezelf authentiek?

"Ik vind het erg moeilijk om iets over mezelf te zeggen, dat gaat zo over mij. Toen je me vroeg voor dit interview, heb ik eens nagevraagd bij vrienden en bekenden. Weet je, iedereen bekijkt het weer vanuit een andere hoek. Er was iemand die schreef: 'Als je authentiek bent, dan verzamel je heel gemakkelijk mensen om je heen. Iedereen ziet wel een lijntje met jou. Jij bent de stevige beuk en om jou heen staan allemaal andere soorten bomen'. Een ander mailde me: 'Jij bent authentiek, omdat je in het nu leeft en een visie hebt over de richting waarheen je wilt groeien.'"

“Ik doe veel uiteenlopende dingen en heb contact met verschillende mensen. Met de ene heb ik dit en met een ander weer iets anders. Doordeweeks werk ik aan business-to-business projecten voor bedrijven die nieuwe producten willen lanceren. Ik verzorg het totaalconcept van zo’n project, het hele evenement. Heel commercieel dus. Zit vaak in steden. Daarnaast ben ik pleegvader van tien kinderen die ik opvang in mijn ‘Dushi Huis’ in Ellecom, lekker buiten. Het zijn hele verschillende werelden. Toch voel ik me overal wel mezelf.”

Hoe is het om ‘vader’ te zijn van tien pleegkinderen?

“Ik ben dol op kinderen. Het kwam een paar jaar geleden spontaan in me op, de weekendzorg voor een pleegkind op me te nemen. Ik weet niet echt precies waarom. Het was een heel sterk gevoel van binnen, dat ik dat ‘moest’ doen. Dat ging zo goed, dat er steeds meer kinderen bij kwamen. In 2003 heb ik het zogenaamde ‘Dushi Huis’ opgezet. In dat huis vang ik, in de weekenden en vakanties, zo’n tien kinderen van vier tot zestien jaar op. Dat gebeurt onder auspiciën van Jeugdzorg Gelderland en gaat op zich heel goed. Natuurlijk zijn er ook wel tegenstanders. Dat heb je altijd als je iets anders doet dan de gevestigde orde gewend is. Ik ben een man alleen en ik doe dit vrijwel in mijn eentje, terwijl in een normaal tehuis meerdere begeleiders zijn, die het dan nóg moeilijker vinden de boel in de hand te houden. Het verschil is volgens mij, dat het in hun ogen moeilijke kinderen zijn. Voor mij zijn ze echter niet moeilijker dan mijn neefjes, soms zelfs integendeel. Begeleiders in tehuizen kijken echter veelal vanuit ‘de problematiek’, vanuit het verleden van die kinderen. Ik ga uit van het ‘nu’ en ‘hoe nu verder’.”

“Ik praat heel open met de kinderen. Ik zeg: ‘Jullie hebben wat meegemaakt vroeger, maar ik misschien ook wel. Dat moet je maar in je achterhoofd houden. En soms moet je denken: ‘Dit is mij overkomen, maar ik moet wèl verder.’ We praten hier eigenlijk nooit over problemen, alleen over

leuke dingen. Wanneer er echt iets aan de hand is, dan hoor en merk ik dat wel.”

“Ik heb een soort gedrag dat kinderen blijkt aan te spreken. Allereerst voel ik mezelf een groot kind, ik weet dat ik nog veel heb te leren en te ontdekken. Daarnaast stel ik geen eisen aan de kinderen en wil al helemaal geen papa voor ze zijn, want die hebben ze al. Deze kinderen zijn al in veel huizen geweest en hebben eerst een jaar nodig om te wennen. Het vertrouwen, dat ze bij mij niet worden weggehaald, moet groeien. Ik zit er dus niet bovenop. De verantwoordelijkheid die een volwassene heeft naar kinderen toe, voel ik wel heel erg, maar meer als een maatje.”

“Ik doe dingen met de kinderen waar ze op school en thuis niet aan toekomen. Afgelopen zondag heb ik met ze gemediteerd, muziek opgezet en ademhalingsoefeningen gedaan. Ik doe daarnaast ook veel creatieve activiteiten met ze, omdat ik uit eigen ervaring weet, dat je vanuit creativiteit een heleboel kunt bereiken in het leven. Ook al heb je bijvoorbeeld geen goede opleiding. Door je creativiteit, ontwikkel je kwaliteiten die je in je hebt. Als je dáár op focust, in plaats van op de dingen die je niet kunt, of waar je slecht in bent, dan kun je een heel leuk leven hebben.”

Hoe heb jij je eigen creativiteit ontwikkeld?

“Er zijn veel verschillende vormen van creativiteit, het heeft niet altijd te maken met iets bijzonders kunnen doen. Voor mij heeft het veel te maken met hoe vrij je in je hoofd bent. Dat je situaties in kunt schatten en daar ook mee kunt dealen zonder te oordelen.”

“Ik kom uit een streng gezin, mijn vader was beroepsmilitair. In die wereld gaat het erg om status, verwachtingspatronen en regels. Bij mijn geboorte had ik geloof ik al het gevoel dat ik dat allemaal niet wilde. Toch

deed ik destijds wat mijn ouders verlangden, ik volgde de meao en later de hotelschool. Hierdoor kon ik mijn eigen dromen niet verwezenlijken. Pas veel later ben ik mijn eigen gang gegaan en heb mijn vrijheid daarin ontdekt.”

Wat ik de kinderen daarom leer, is dat ze zelf, nu, hun eigen keuze kunnen maken. Ze moeten doen wat ze het liefste willen, hun droom volgen. Creativiteit helpt daarbij. Mijn creativiteit, mijn vrije geest, maakt dat ik dicht bij mezelf kan blijven en meestal spontaan, gewoon, maar doe. Eigenlijk is het de weg van de minste weerstand volgen. Niet dat dit altijd de gemakkelijkste weg is, trouwens.”

Hoe blijf jij op die ‘weg van de minste weerstand’?

“Die weg kun je pas volgen wanneer je dingen voor jezelf helemaal duidelijk hebt. De weerstand zit hem in de buitenwereld. De weg die je volgt, kun je vergelijken met water dat stroomt. Water gaat om obstakels heen. In ieders leven zijn er obstakels en die komen steeds weer terug. Mensen denken dat, door jaren therapie, die obstakels verdwijnen, maar met sommige obstakels moet je gewoon leren leven. Door je bewust te zijn van die obstakels is er minder weerstand. Dat leren is een fulltime job, want dat is nou juist de kunst. Alle obstakels, beperkingen, frustraties die je hebt, onder de loep nemen, accepteren en er wat mee doen. ”

“In de ogen van sommigen leef ik erg gemakkelijk, maar ik ben best gecompliceerd, met name voor mezelf. Ik straal uit dat alles maar kan, maar soms heb ik een grens bereikt en dan wil ik niet meer. De kinderen voelen dat vaak heel goed aan. Kinderen doen niet zo moeilijk. Volwassenen denken vaak meer vanuit voorwaardelijkheid. Als je dan even niet wilt, wordt dat niet geaccepteerd.”

“Ik heb fasen in mijn leven gehad dat ik veel naar de buitenwereld luisterde, zo ben ik ook opgevoed. Toen ben ik eerst maar begonnen met te doen wat ik zelf leuk vond en niet wat mijn ouders me voorschreven. Later heb ik die kring uitgebreid.”

Welke rol speelt intuïtie voor je?

“Intuïtie is heel belangrijk voor mij. Ik luister altijd ‘vanuit mijn buik’. Van iedereen die je ontmoet heb je een eerste indruk. Sommige mensen voelen dat niet, maar ik voel het meteen in mijn buik. Ik heb dan nog niet meteen mijn mening gevormd, want in eerste instantie vind ik iedereen gewoon aardig. Ik moet iemand eerst beter leren kennen. Daarom heb ik mezelf aangeleerd om, op een later moment, even rust te nemen om mijn eerste gevoel over die persoon terug te halen. Wat zegt dat gevoel? Is die persoon wel echt? Is het iemand waar ik wat mee wil?”

“Intuïtie zet ik op veel manieren in. Bijvoorbeeld bij het opvoeden van de kinderen, dat doe ik vanuit mijn gevoel. Ik heb er nooit voor geleerd. Door mijn intuïtie staat er nu wat er staat, al is het iets ongrijpbaars geworden voor de buitenwereld . Die heeft zoiets van: ‘Hoe doe je dat dan?’”

“Ik doe geen concessies meer waar het mijn gevoel betreft. Als iets op werkgebied bijvoorbeeld niet goed voelt, dan neem ik het niet aan. Het kan zijn, dat ik iets zie of voel wat niet klopt. Dat heb je in de grotemensenwereld. Daar zijn mensen die het niet zo goed met je voor hebben of iets anders met jou voorhebben, dan jij denkt. Tot twee keer toe heb ik niet goed naar mijn intuïtie geluisterd. Ik voelde ‘nee’ en ben toch in zee gegaan met iemand waar ik het niet mee zag zitten. Ik had een cateringbedrijfje en ontmoette iemand waar ik een compagnonschap mee ben aangegaan. Ik kwam erachter dat ik niet de juiste persoon ben voor een compagnonschap en ging alleen verder. Dat ging waanzinnig goed. Maar later kon ik het niet managen, heb

verkeerde mensen aangenomen, te lage marges berekend. Ik ging failliet. Niet dat ik daar verbitterd over raakte, trouwens. Daar is het leven te leuk voor. Ik realiseer me dat ik het gewoon niet slim heb aangepakt, doordat ik niet naar mijn gevoel luisterde. Dat faillissement heeft moeten gebeuren, om me te laten inzien dat ik toen eigenlijk mezelf niet was.”

Zit er een rode draad in jouw leven?

“Ik zie mijn leven als een ontdekkingsreis. Ik ben best beschermd opgevoed en daarom overal heel onbevungen ingestapt. Er is me dan ook van alles overkomen, maar ik heb dat nooit gezien als problematisch. Ik had meer zoiets van: ‘Okay, zo zit de wereld dan in elkaar.’ Ik heb het gevoel dat ik de wereld op mijn eigen manier heb moeten leren kennen. Je hebt nare en leuke ervaringen. Mensen of dingen, die wel of niet bij je passen. Wat niet bij je past moet je gewoon niet toelaten. Bij elke ontwikkeling doe ik weer meer mensenkennis op, over anderen en over mezelf.”

“Ik heb mezelf wel ontwikkeld, maar in wezen ben ik niet veranderd. Ik ben me wel nóg meer bewust van de dingen die ik doe. Dat hoort wat mij betreft bij levenservaring. Ik voel mezelf van binnen steeds rijker en rijker worden.”

“Met een missie ben ik niet zo bezig. Ik geloof dat het leven voor ons al bepaald is wanneer we geboren worden. Ik ben wel spiritueel. Dat wil zeggen dat ik in contact sta met ‘het universum’ en signalen oppik die van buiten komen. Daar sta ik voor open. Aan het einde van het jaar ga ik bijvoorbeeld ergens een paar dagen intern om deel te nemen aan een healing- en readingweekend.”

“In plaats van een missie heb ik wel een droom. Samen met anderen wil ik een soort maatschappelijk verantwoord ‘Bed and Breakfast’ beginnen, in combinatie met de kinderopvang. Dan zou ik wel naar een groter huis op een

landgoed willen verhuizen en eigenlijk weet ik ook al waar. Ik zou mensen die een probleem hebben in de maatschappij, daar op willen vangen en willen helpen reïntegreren.”

Voel je je verbonden met je omgeving?

“Ik vind dat ik heel transparant leef, maar tegelijkertijd ben ik een soort mysterie voor velen. De meeste mensen denken volgens patronen. Ik ben zo open en daardoor ongrijpbaar. Door er ‘gewoon te zijn’, ervaren mensen me soms als bedreigend. Vroeger voelde ik me daardoor af en toe een eenling, nu niet meer.”

“Ik heb geleerd dat ik van mensen houd en het heerlijk vind om dingen te delen anderen. Dat geeft zoveel energie. Ook vind ik het heerlijk om te ontvangen. Ik hoef niets van anderen en ga ervan uit dat anderen ook niets van mij hoeven.”

“Het leven zie ik als een totaalconcept. Het is leuk om bruggetjes te slaan en dingen bij elkaar te brengen. Ik geloof er ook niet in, om je privé en werk te scheiden. Ze zijn bij mij totaal verweven. ”

“Ik wil geïnspireerd worden. In verkeerde ruimten raak ik bijvoorbeeld al mijn energie kwijt. Dat heb ik ook met sommige mensen. Ik doe heel erg mijn best om iets te zien in een ander, maar als ik iemand echt niet boeiend vind, dan zonder ik me daarvan af. Daar vind ik het leven te kort voor.”

“Aan politiek spel doe ik niet meer mee. Vroeger, in mijn loopbaan, zat ik daar wel middenin. Ik merkte soms dat mensen een mening over mijn werk gaven, maar dat was geen mening vanuit henzelf. Het voelde alsof het meer met ego en eigenbelang te maken had. Als het niet om de inhoud gaat, dan haak ik af. Ik heb er helemaal geen zin in om mensen te overtuigen die totaal anders in het leven

staan. Zeker als mensen heel sterk in hun hoofd zitten en niet de moeite willen nemen om eens naar een ander verhaal te luisteren.”

Hoe is je relatie tussen jezelf zijn en zaken doen?

“Mezelf zijn betekent voor mij ‘mijn vrije geest’ behouden. Ik heb ruimte nodig om associatief te kunnen denken. Je zou misschien verwachten dat ik dan ook heel chaotisch ben, maar dat is juist precies andersom. Ik heb de grote lijn voor ogen en ben daardoor eigenlijk erg georganiseerd. Anders kon ik ook die grote evenementen niet organiseren.”

“Een groot issue in zaken bij mij, is geld. Ik heb moeten leren dat geld betekenis heeft. Zonder geld kun je niet leven. De hele wereld en maatschappij zijn zo ingericht. Mensen worden ook gevormd door geld. Het geeft macht en aanzien. De meeste mensen letten zo op de buitenkant. Dat is iets waar ik helemaal niet gevoelig voor ben. Ik ben niet zo van de buitenkant, maar ik ben ook weer niet vies van commercieel zijn. Ik vind het ook leuk om in een mooie auto te rijden. In mijn werk, dat sterk te maken heeft met imago, lijkt het alleen maar buitenkant. Maar het middel dat ik gebruik is sfeer creëren en mensen die sfeer te laten ervaren. En dat is weer binnenkant.”

Mark Rutte

Staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur
en Wetenschap

Ongehuwd, geen kinderen

Den Haag, 4 februari 2005

Vind je jezelf een authentiek persoon?

“Ik zou het niet weten. Ik weet wel dat ik probeer te voorkomen dat ik een rol speel. Natuurlijk moet ik me wel eens een beetje aanpassen, bijvoorbeeld wanneer ik hier op het ministerie officieel bezoek krijg of wanneer ik naar de Kamer moet. Toch probeer ik niet teveel van mezelf te verliezen.”

“Ik ben iemand die de dingen graag op zijn eigen manier doet en niet denkt: ‘Wat zou de omgeving van mij verwachten en hoe zou die omgeving het eigenlijk willen?’ Ik doe dat wel op een manier die niet ten koste gaat van anderen. Wat ik ook probeer te doen, is het allemaal niet te belangrijk te maken. Ik maak mezelf niet al te zwaar, geloof ik. De zaak neem ik wel serieus, maar niet mijn ego. Mijn vader zei altijd: ‘Blijf maar een beetje op de kleine steentjes lopen. Doe maar gewoon, dan doe je al gek genoeg’. Het komt sterk voort uit mijn opvoeding, dat voor mij de vuilnisman en de professor evenveel waard zijn. Ze kunnen allebei hun werk met evenveel overgave doen.”

“Volgens mij ben je authentiek als je een passie hebt, ‘on the journey bent’, en dat realiseert waar je voor staat,

zonder dat dit ten koste gaat van anderen. Authentiek zijn heeft voor mij dan ook met 'grace' te maken. Dat je probeert zelf niet al teveel lucht in te nemen. Ik kom vaak mensen tegen die zo'n groot ego hebben, dat je het raam open moet doen om zelf nog adem te kunnen halen."

Waardering hebben voor andere mensen is dus belangrijk voor je?

"Ik denk dat het leuk is als iedereen een beetje persoonlijke groei doormaakt. Daarbij helpen vind ik leuk om te doen. Ik heb waardering voor ieders eigen unieke vakmanschap. Wat ik op mijn werk niet doe, is vertellen hoe iets precies moet. Ik probeer liever aan te geven waar dingen naar toe moeten. Niet alles hoeft altijd precies eruit te zien zoals ik dat bedacht had of zelf zou bedenken. Ik heb vaak bazen gezien die alles tot in detail invullen. Mensen worden daar onzeker van. Ze doen dingen om die baas te pleasen en denken dat ze op die manier meer zullen bereiken. Ze groeien niet meer. Ik geloof dat je met mensen sámen naar het puntje van de horizon moet hobbelen, zoals in een spannend jongensboek, en dat die weg een beetje leuk moet zijn."

"Een belangrijk voorbeeld hierin voor mij is een manager uit mijn tijd bij Unilever. Een zeer authentieke man. Hij zal nooit iemand afkappen of iets opleggen. Hij dwingt wel hoge kwaliteit af, maar hoeft dat nooit expliciet te maken. Hij gaat er impliciet van uit dat zijn mensen de beste kwaliteit zullen leveren. Daardoor gebeurt het al vanzelf. Die man creëert een omgeving waarin iedereen denkt: 'Hé, we gaan spannende dingen doen.' Iedereen weet ook dat het een leuk verhaal zal worden. Zijn benadering is positief. Hij geeft vertrouwen. Het viel mij op dat je zo ongemerkt dat hele goede gedrag afdwingt.

"Ik wil zelf ook niet de hele dag worden aangestuurd. Ik ben redelijk los opgevoed. Eigenlijk heb ik nooit iets gemoeten tijdens mijn opvoeding. Het is heel erg

vervelend wanneer dat in een bedrijf wel moet. Ik geloof ook niet in strikte hiërarchische verhoudingen. Daarom heb ik het nooit over 'mijn medewerkers'. Je krijgt van die brieven van de Kamer met daarin 'uw ambtenaren'. Ik heb geen ambtenaren, ik heb collega's."

Hecht je aan verbondenheid met je omgeving?

"Ja, absoluut, en aan de solidariteitsgedachte. Ik geloof, dat wanneer je met een positieve energie in het leven staat, alles net even gemakkelijker verloopt dan wanneer je de hele dag vanuit wantrouwen en 'control' bezig bent. In teamverband trek je ook meer los. Het is wel belangrijk dat je een duidelijk puntje aan de horizon neerlegt waarbij je aangeeft dat je daar naartoe wilt. Ik zit hier niet als de alweter, dat ben ik ook niet. Ik heb heel erg een houding van: 'Hoe gaan we dit oplossen?' Toen ik net begon (*als staatssecretaris, H.V-L*) wist ik weinig van onderwijs. Iedereen zat me zo aan te kijken van: 'Wat wordt het?' Ik heb toen gezegd: 'Jongens, ik weet het ook niet en ik hoop dat jullie er wel iets van weten'."

"Op een gegeven moment viel me op dat het hoger onderwijs niet bijdraagt aan de elitevorming die je zou willen zien. Er is onvoldoende aanzet tot een kritische houding of eigenzinnigheid. Een teamlid van mij kwam met het woord 'begeisterung'; een woord dat zo lelijk is, dat het wel blijft hangen. Het is belangrijk dat mensen zelf met allerlei leuke ideeën komen. 'Begeisterung' terug brengen in het onderwijs is nu een belangrijk thema."

Wat betekent 'geestelijkheid' voor je?

"Ik merk bijvoorbeeld dat, wanneer ik hier met een rothumeur de lift uitkom, meteen de hele etage een slecht humeur heeft. Dat kan soms, zelfs als je de mensen niet eens gezien hebt, een enorme impact hebben. Hoe dat werkt? Ik weet het niet. Ik geloof in energievelden, zonder daar nou esoterisch over te gaan doen. Ik geloof ook wel dat er van die 'bubbles' zijn waar je met zijn allen in zit en

dat je energie kunt vasthouden of verkeerde energie bij je naar binnen kunt laten komen.”

Wat drijft je in je werk?

“Ik heb het nodig dat ik dingen doe, waarvan ik weet dat ze aan iets goeds bijdragen. Ik heb allemaal irritaties over hoe de wereld in elkaar steekt. Het allerergst irriteert me de totale overschatting van emoties in de samenleving. Dat iedereen, zonder na te denken, roept wat hij allemaal vindt. Er is een gebrek aan weldenkendheid. Ik kan daar in deze baan iets mee doen, want het heeft alles te maken met onderwijs. Je kunt mensen leren om, wanneer er iets voordoet, zich even eerst af te vragen: ‘Wat vind ik hiervan?’ Ze moeten leren hun mening te vormen en te volgen, in plaats van het eerste onderbuikgevoel dat er is.”

“Mensen moeten uiteraard zowel emotioneel als intellectueel gericht zijn. Het gaat alleen om de tijd die ligt tussen stimulus en respons. Die mag van mij bij een aantal mensen wat langer duren. Je hebt altijd een keuze; óf en hoe je reageert. Ik heb de indruk dat steeds meer mensen in de samenleving zichzelf die keuze niet meer geven. Ze hebben het idee dat ze maar de hele dag overal op moeten reageren. Het verbaasde me dat velen na de moord op Theo van Gogh binnen een paar minuten al een duidelijke mening hadden.”

“Ik geloof niet dat ons land er mooier van wordt wanneer iedereen de hele dag achter zijn primaire emoties aanloopt. Ik bedoel daarmee niet, dat je heel rationeel in je hoofd moet gaan zitten, maar dat je je afvraagt: ‘Wat is mijn referentiekader in dit verband?’ Het onderwijs kan daar wat aan doen, bevrijdend zijn. Een andere irritatie op dit moment, is dat er in de samenleving te weinig aan de eerder genoemde elitevorming wordt gedaan. Ik vind dat mensen die de hersenen ervoor hebben de top te

bereiken, meer gestimuleerd kunnen worden om hun mogelijkheden volledig te benutten.”

“Ik wil het beeld terug van studenten die geïnspireerd worden in een hoorcollege en later kunnen zeggen dat ze echte leermeesters hebben gehad. Iemand die een voorbeeld voor ze is. Het kan best wel te romantisch zijn wat ik allemaal zeg, maar ik geloof wel dat we dit terug moeten krijgen. Zo ‘begeisterd’ worden dat je na afloop van twee uur college naar de hoogleraar gaat, hem bedankt, en zegt: ‘Give me more, hier ging ik om studeren.’ Het gaat om informatie krijgen die je toerust om weer steviger in de samenleving te kunnen staan.”

Het gaat je er dus om mensen in beweging te brengen?

“Ja, ik wil dat mensen aangemoedigd worden om dingen ter discussie te stellen. Dat ze niet zeggen: ‘Blijkbaar doen ze dit hier zo, dan zal ik me daar maar aan aanpassen’. Ik vind het heel leuk om samen met anderen een bijzondere prestatie neer te zetten. Bijvoorbeeld; zoals toen we in een te korte tijd probeerden een nieuwe wet door de Tweede Kamer te krijgen. Het was erg leuk om tegen het team te zeggen: ‘Iedereen gaat ons nu vertellen dat dit niet kan. We steken daar geen energie meer in. We gaan ze steeds zeggen dat ze gelijk hebben, maar dat we het toch op onze manier gaan proberen.’ Uiteindelijk lukte het. Juist door te zeggen dat het onmogelijk was.”

“Wat me ook vaak lukt, is: rare coalities bouwen. Gekke combinaties van mensen bij elkaar brengen die ook iets willen. Die mensen komen uit allerlei hoeken en bewandelen samen een nieuwe weg. Ik heb er ontzettende lol in om paradigma’s aan gruzelementen te gooien. Ik vind mensen met een rare afwijking ook wel leuk, mensen die niet zo ‘house-trained’ zijn. Ik erger me aan docenten die hun colleges geven door voor te lezen

uit een boek en die dan niet één keer opkijken naar de groep. Ook erger ik me eraan dat studenten hier niet tegen in opstand komen.”

Waarom is verandering zo belangrijk voor je?

“Ik wil dat het land mooier wordt. Ik heb er gewoon ontzettende lol in als mensen erin slagen meer uit zichzelf te halen, dan datgene waarvan ze dachten dat het erin zat. Mensen die hun hersenen niet bij de portier inleveren wanneer ze naar het werk gaan, maar zich realiseren dat ze een baan hebben waar ze gewoon helemaal nodig zijn.”

“De wereld ontwikkelt zich. Alles wordt zo complex dat het opdelen in kleine deelprobleempjes, die je dan stuk voor stuk gaat zitten optimaliseren, niet meer werkt. Je zult organisaties meer vanuit een systeemdenken moeten benaderen. Je hebt mensen nodig die vanuit allerlei niveaus moeten kunnen denken en moeten kunnen schakelen. Dat geldt van VMBO tot Universiteit. Mijn irritatie is hoger bij de laatste groep, omdat die dat in potentieel allemaal al zou moeten kunnen, maar blijkbaar vaak al zo geconditioneerd is dat ze dat niet meer doet. Dat moet veranderen. Soms zitten daar ook weer bestuurders boven met zo’n houding van: ‘Eigenlijk zijn die studenten er voor mij’, in plaats van omgekeerd en dat moet dus ook veranderen.”

Wat doe je om dicht bij jezelf te blijven?

“Vrienden bezoeken, door de natuur lopen en buiten zijn, voldoende rusten, iets doen wat aansluit op mijn talenten en lezen. Ik was geschokt toen laatst iemand uit het kabinet me vertelde dat hij niet meer aan lezen toe komt en eigenlijk meer zappend voor de tv hangt wanneer hij ’s avonds thuis is. Ik doe het ook wel hoor; zappen, maar niet alleen dat. Ik probeer mijn tijd zó in te delen dat ik niet ’s avonds met allerlei stukken naar huis hoef. Ik probeer goed te plannen en doe veel dingen overdag op kantoor.

Bijzondere mensen over hun eigen wijze van Authenticiteit

Je krijgt in deze baan veel papier te verstouwen, maar ik probeer het zo te verspreiden dat ik 's avonds ook nog een paar uur voor mezelf heb. Het is belangrijk om je op meer dingen dan alleen je werk te focussen.”

Wessel Ganzevoort

- Hoogleraar Organisationsdynamiek en Innovatie, Universiteit van Amsterdam en Directeur De Crayenhorst
- Diverse commissariaten o.a. bij Theodoor Gilissen, AT Osborne, Mediaedge Cia, Geodelft, Delft Hydraulics
- Bestuurslid Stichting Nieuw Leiderschap en Adviesraad Professional Vision

Gehuwd, 2 kinderen

Amsterdam, 4 oktober 2005

Wanneer is iemand voor jou een authentiek persoon?

“Wanneer deze in een dynamische toestand van ‘Zelf-zijn’ verkeert. In zijn ‘true nature’ is, zoals het bedoeld was. We worden puur geboren en daarna gebeurt er van alles in ons leven. We verliezen op bepaalde punten het contact met onze essentie. Jezelf weer reïntegreren, door op onderzoek uit te gaan en van binnenuit ‘de gaten te dichten’, zoals A.H. Almaas (*spiritueel leider van de Ridhwan School, H. V-L.*) dat noemt, leidt voor mij tot authenticiteit.”

“Het betekent leven vanuit je volle potentie, lucht en ruimte voelen en vrij zijn van ballast. Dit geeft een diep gevoel van weten, dat je ervaart als je in overeenstemming leeft met je bestemming. En dat heeft voor mij veel te maken met synchroniciteit, ‘ontoevallige’ samenloop van omstandigheden.”

Betekent dit dat je niet in toeval gelooft?

“Je kunt je afvragen of dat, wat er in je leven gebeurt, nu buitengewoon ‘toevallig’ is. Ik denk van niet, maar het is voor mij daarin wel erg belangrijk om de dingen onbevangen tot je te laten komen.”

“Er is een oud Chinees gezegde: “Als een vogel driemaal mijn weg kruist, dan zal ik die moeten volgen.” Het komt letterlijk voor dat ik iemand in een korte tijd een paar keer tegenkom of over hem hoor. Dan kun je contact met deze persoon opnemen, maar je moet je realiseren dat je dat bedenkt. Dat het een creëren is, van iets wat jij zelf doet en dat is okay. Wanneer jij je daar niet van bewust bent, worden het orakelachtige situaties, zonder contact met de realiteit.”

“We zijn voortdurend bezig, vanuit ons ego, constructies van de werkelijkheid te maken, waardoor we een verklaring kunnen geven voor ons leven. En dan zeggen we: ‘Dat is toch gek, dit is me nu al drie keer overkomen, wat zou dat nou betekenen? Daar zal wel iets achter zitten.’ In feite ga je van gebeurtenissen dan iets maken, wat jouw ego voedt.”

“Als je met een open blik alles beschouwt wat er gebeurt, mag je daar best verbanden tussen leggen, maar realiseer je, dat het jouw eigen manier van ‘maken van werkelijkheid’ is. Het gaat er dus om, hoe zuiver je de werkelijkheid duidt. Ik bekijk wat ik tegenkom daarom ook minder vanuit toeval, maar meer vanuit synchroniciteit.”

Hoe laat jij je leiden door synchroniciteit?

“Wanneer iets op mijn weg komt, kan ik voelen of het van me afdrijft of naar me toekomt. Dat wat naar me toekomt ervaar ik als zuivere werkelijkheid en ligt synchroon op het pad van mijn bestemming. Om dit te ervaren is soms wat geduld nodig. Wanneer je bijvoorbeeld gevraagd wordt om iets te doen, kun je daar meteen op in gaan,

door naar de details te vragen en in je agenda te kijken, of je er tijd voor hebt. Ik neem een vraag liever eerst een tijdje met me mee, 'steek hem even in mijn zak' en voel of het idee dichterbij komt of verder weg vliegt. Soms weet ik het al na een uur, soms pas na twee weken."

"Ik probeer steeds goed te luisteren naar wat mijn innerlijke stem zegt. Hierbij is het woord stemming heel belangrijk. Steeds wanneer zich iets manifesteert op mijn weg, vraag ik me af of het in overeenstemming voelt met datgene waarvoor ik gekomen ben, het pad van mijn bestemming. Voor mij heeft het dus allemaal met de stem te maken. Je kunt echt horen, waarvoor je gekomen bent."

Hoe spreekt die stem van je bestemming?

"Niet letterlijk, maar van binnenuit. Ik weet dat ik dichterbij op het spoor van mijn bestemming zit, als mijn vreugde en energie toenemen. Wanneer ik word gehoord. Als ik me durf te uiten, zonder bang te zijn of ik wel erkend word door andere mensen. Wanneer het me niet uitmaakt of ik veel of weinig geld krijg voor iets wat ik doe. Het is een ervaring van energie, die als vanzelf wordt gericht. Het is een moeten, wat tegelijkertijd ook een diepste willen is."

"Bestemming en ziel hebben, denk ik, veel met elkaar te maken. Een belangrijke zin voor mij is: 'De ziel is onuitputtelijk.' Dus, hoe meer je onuitputtelijkheid gaat ervaren, hoe dichterbij je bij je ziel en dus kennelijk op jouw spoor zit."

"En hoe meer je moeizaamheid, zwaarte en traagheid ervaart en naar burn-out toe groeit, hoe minder je op het spoor van je bestemming zit. Dit betekent echter niet dat het spoor van je bestemming altijd een vrolijke weg is. Ik gebruik vaak het voorbeeld van Titus Brandsma (*katholiek geestelijke en hoogleraar filosofie en mystiek, in 1942 omgekomen in kamp Dachau, H. V.-L.*). Hij eindigde op

een gruwelijke manier in een concentratiekamp, maar hij is wel steeds doorgedaan met datgene waarvoor hij gekomen is.”

“Veel mensen zijn zó opgevoed, dat ze geen respons mogen geven aan de stem van de roeping. Ze durven niet eens aan zichzelf te vragen wat hun roeping zou kunnen zijn.”

Weet je wat je eigen bestemming is?

“Ja! Althans, dat is, wat ik nu weet. Een bestemming kan verderop in een mensenleven ook wel weer veranderen.”

“Mijn opgave, missie, roeping, bestemming.....is mensen ondersteunen om - vooral in werksituaties - in hun volle potentieel te gaan leven. Dus ontketend, ontmaskerd, onthuld of ontpopt worden, of hoe je dat ook noemt. Ik doe dat op allerlei manieren: met workshops en lezingen.” Maar ook met advisering en persoonlijke begeleiding.

“Je kunt een onderscheid maken tussen drijfveren en motieven. Een drijfveer is een kracht van binnenuit, waar geen verklaring voor is. Motieven gaan over iets concreets dat je in de buitenwereld wilt bereiken. Ik werk meer vanuit een drijfveer om ‘vol menselijk potentieel in werksituaties’ van binnenuit naar buiten te laten komen. En dan gaat het me er niet zozeer meteen om, de grote massa te bereiken. Wanneer er, in een zaal met 400 mensen, één persoon naar me toekomt die ik heb weten te inspireren, voel ik me vervuld.”

“Maar mijn activiteiten moeten ook geen steriele beschouwing blijven, het moet uiteindelijk wel impact hebben. Ik wil wel iets in het leven zetten. En dat heeft steeds te maken met de thema’s die me bezig houden: lucht krijgen, snappen waarvoor we echt gekomen zijn, ons erdoor laten leiden en ballast weghalen.”

Hoe belangrijk is het lichaam daarbij?

“Heel belangrijk. Lichaamsbewustzijn is voor mij een evidente voorwaarde voor, of bijna hetzelfde als, zelfrealisatie.”

“Eigenlijk is het zo, dat gebrek aan tijd en ruimte direct allerlei lichamelijke effecten op me hebben. Ik krijg er pijnen hoog in het lichaam en schouderkramp van. Mijn hersenen zijn dan zo bezig en kunnen niet meer stoppen.”

“Dat contact met ons lichaam is bij de meeste mensen zwaar verwaarloosd. Ga maar eens na hoe je staat, loopt of zit. Vaak ben je je hier niet van bewust. Tantra, Yoga en andere oefeningen in spiritualiteit en lijfelijk materiebewustzijn helpen daarbij goed. Ze maken dat je geaard blijft. Ik probeer zelf zoveel mogelijk op ademhaling te letten.”

Heb je een bepaalde levensovertuiging?

“Ik kan niet ontkennen dat ik de meeste wortels in de joods-christelijke traditie heb zitten. Maar ik voel me toch meer eclecticus en ontleen dus aan allerlei tradities wel wat. Het soefisme is voor mij een buitengewoon interessante manier van kijken. Ook het boeddhisme en taoïsme spreken me aan.”

“Voor mij is het heel evident, dat uiteindelijk alles over energie gaat. Ik ben er dan ook verheugd over, dat de gevestigde wetenschap inmiddels begint te erkennen dat het leven inderdaad werkt zoals de chaostheorie (*onvoorspelbaarheid als natuurlijke orde, H. V.-L.*) en de zeropointfieldtheory (*het fenomeen dat in de basis alles met elkaar is verbonden vanuit één energieveld, H. V.-L.*) omschrijven.”

“Ik vind het erg nuttig om deel uit te maken van een gemeenschap. Dat is niet zo zeer een diepe opvatting als wel een praktische. Ik ben zelf lid van de Amsterdamse

Studenten Ekklesia, onder leiding van dichter Huub Oosterhuis. Ik denk dat het, vanuit de menselijke zwakheid, wel fijn is af en toe te horen dat anderen dezelfde worstelingen hebben. Of dat anderen je ervaringen aanreiken waarvan je denkt: 'Dat is interessant.' Het aansluiten bij een gemeenschap brengt je in de discipline van 'er regelmatig mee bezig zijn' en je hebt een leraar die je op dingen attent kan maken."

"De weg naar authenticiteit is een zoekproces. Die weg in je eentje volgen, het shoppen, is voor een tijdje niet erg. Maar ik denk, dat het wel goed is om je op een gegeven moment, voor kortere of langere tijd, met een traditie te verbinden waar jij je voor 80% in kunt vinden. Wanneer de mensheid er 2000 jaar over doet om een bepaalde leer te ontwikkelen, dan moet je van goede huize komen om te zeggen: 'Dat is allemaal niets, ik weet het zelf veel beter.' Ik denk dat het aanmatigend is van mensen om te denken: 'Ik shop dat zelf wel even bij elkaar.'"

Wat zijn je belangrijkste waarden?

"Dat is het soort vragen, waar je niet lang over moet nadenken en spontaan op moet antwoorden. Het eerste woord dat in mij opkomt, is liefde. De eerste drie reële manifestaties van essentie - dat wat mensen God mogen noemen - zijn voor mij liefde, waarheid en schoonheid. Een variant op de oude Griekse trilogie. Het mooie van deze drie is, dat ze elkaar overlappen en je ze eigenlijk niet kunt scheiden van elkaar. Alle drie spelen ze een rol in mijn leven."

"Door mijn constante zoektocht naar de waarheid vraag ik me vaak in verwondering af: 'Dat kan toch niet waar wezen?.' Ook ben ik altijd bezig met het uitpellen van dat, wat ik ergens van gemaakt heb. Ik check of ik mezelf iets wijs zit te maken. Het motto dat daaronder zit is: 'Don't take anything for granted' Leg je niet neer bij wat zich manifesteert, want het is nooit precies dat, wat je denkt

dat het is. Alles verandert continu. Geloof niet, dat je de waarheid gevonden hebt of de realiteit echt hebt gezien, maar weet wel dat je er steeds dichterbij komt.”

Wat is je allergrootste leermoment geweest?

“Eigenlijk heb ik daar geen idee van. Ik huldig hoe langer hoe meer het principe dat je niet weet, wat je leert. Ik volg driemaal per jaar een retreat op de School van A.H. Almaas. Ik heb soms geen notie van wat ik daar aan het ontwikkelen ben, terwijl er twee maanden later ineens iets bij me verandert wat me een enorme stap verder brengt. Ik voel dan wel dat ik iets geleerd heb, maar kan het niet of nauwelijks onder woorden brengen.”

“We hebben het idee dat leren een cognitief proces is. Maar het subcognitieve is een veel dieper leerproces dan datgene wat we op kunnen schrijven en aan een ander kunnen vertellen. Ik meen oprecht, dat hele kleine, subtiele, dingetjes vaak veel meer effect op mijn leven hebben dan de grote gebeurtenissen.”

Wat zou je anderen aanraden die willen leven vanuit authenticiteit?

“Neem tijd. Tijd, tijd, tijd. Heb nooit meer haast. Creëer tijd voor reflectie en rust. Echte tijd. Andere tijd dan tijdens het douchen en het scheren.

Ga de stilte aan. Dat is één van de moeilijkste dingen die er zijn. Dat geldt zeker ook voor mezelf. Ik heb de neiging maar door te gaan.

En ga weg van ‘het gedoe’. Vraag je af, of datgene wat je aan het doen bent, ook echt bij jou hoort. Verplichte etentjes of de veertigste lezing houden over hetzelfde thema. Waarom zou je erop ingaan? Waarvoor is het nodig? Of zit je je tijd te verdoen?”

“Tijd, reflectie, rust en stilte zijn onwaarschijnlijk belangrijk. Het zijn middelen om je leven efficiënter te maken en erachter te komen wat er werkelijk toe doet.”

Geertje Pruijers

- Marketing & Communicatie Manager bij Kwantum Benelux
- Bestuurslid van Stichting 'Mama Alice' (een organisatie die de opvang en rehabilitatie van straatkinderen ondersteunt)
- en lid van de Kunstcommissie in de gemeente Best

Gehuwd, geen kinderen

Tilburg, 24 november 2004

Heb je zelf het gevoel dat je authentiek bent?

“Ik probeer het wel te zijn. Maar ik denk dat alleen anderen kunnen bepalen of je dat ook werkelijk bent. Mensen die je al langer kennen. Die weten waar je voor staat en dat je datgene waar je voor staat, ook echt meent.”

“Authenticiteit heeft voor mij heel erg met puur en echt zijn te maken. Datgene wat, als je dieper gaat, qua ‘bottom’ gewoon is zoals het is. Dat betekent niet dat iets wat authentiek is niet meer kan veranderen. Er kan bijvoorbeeld na jaren een andere jas om iemand heen groeien, maar van binnen voel je dan nog steeds dezelfde kern. Niet-authentiek zijn is als de buitenkant om iets heen, niet bij de binnenkant past. Iemand heeft zich iets anders aangemeten, om wat voor reden dan ook.”

“Ik heb een bevriende zakenrelatie die ik heel authentiek vind. Hij kan strak in het pak of heel alternatief gekleed zijn, maar zodra je hem hoort praten is het dezelfde

mens. Hij is echt. Het is moeilijk om dat uit te leggen. Het is een gevoel. Er zijn mensen die iets vertellen, maar dan lijkt het niet oprecht te zijn. Authentiek zijn heeft met iets constants te maken. Iemand heeft zijn eigen thema's waar hij op terug blijft komen."

Wat is je levensovertuiging?

"Eigenlijk is die heel simpel. Een mooi, gelukkig en gezellig leven leiden. Niet met allerlei doelen die bereikt moeten zijn. Mijn levensovertuiging is eigenlijk: 'Pluk de dag.' En mijn lijfspreuk is: 'Die doet wat hij altijd doet, die krijgt, wat hij altijd kreeg.' Ik wil beweging, uitdaging, beleving. Bij alles wat ik doe probeer ik te genieten van het moment en te doen wat ik wil doen. Ik kijk achteruit en zie wat goed gegaan is. Ik neem afscheid van mensen en zaken die niet bijdragen aan mijn waarden. "

"Ik geloof niet dat ik echt een grote missie in dit leven heb. Mijn specifieke bijdrage aan het grotere geheel is niet iets waar ik me mee bezighoud. Je bent er zo'n klein onderdeelje van. Ik ben niet religieus, maar ik geloof wel dat er een eenheid is in dat grote geheel. Ik geloof ook niet dat je 'verdwijnt', wanneer je dood gaat. Dat vind ik wat lastig om uit te leggen. Het heeft voor mij met energie te maken. Wanneer ik mijn best doe, een positief onderdeel ben, dan is het al goed. Mensen een beetje gelukkiger maken, van mijn leven mee laten genieten, sferen creëren en anderen een beleving geven; dat spreekt me aan, dat drijft me wel."

"Natuurlijk is het belangrijk om steeds vooruit te blijven kijken. Als we nu dit doen, zitten we over drie jaar daar. En als we deze weg inslaan komen we weer ergens anders terecht. Maar ik plan niet meer voor mezelf: ik moet over vijf jaar daar en daar zijn. Ik heb dus niet één grootste wens. Wel weet ik, wat ik allemaal nog zou willen doen en waar ik ongeveer wil uitkomen."

“Wat ik bijvoorbeeld leuk zou vinden is om in Nederland een winkel annex restaurant te hebben, waar je in een bepaalde sfeer kunt eten en alles wat je ziet ook kunt kopen. Ik reis dan zelf de wereld rond om alles in te kopen voor het restaurant en die winkel. Het liefst bouw ik die sfeer dan met mensen uit dat land zelf. Maar ik ga dit dus niet bewust plannen.”

Als je geen echte doelen hebt, waar laat jij je dan door leiden?

“Wat ik wil komt toch wel uit. Dat weet ik inmiddels. Als je wat in je hoofd hebt, flarden van gedachten ergens over, stippel je onbewust, daar toch je pad op uit. Een jaar of negen geleden reed ik bijvoorbeeld op de snelweg het gebouw van Kwantum voorbij. Ik dacht: ‘Hé, het lijkt me interessant om daar eens een keer te gaan werken.’ Nu zit ik er. Zonder dat ik er zelf naar op zoek ben gegaan. Ik werd benaderd. Datzelfde heb ik met mijn vorige werkgever gehad. En met de plek waar ik nu woon. ”

“Voor mij bestaat toeval ook niet. Je roept het over jezelf af. Voor ‘toeval’ moet je open durven staan. Soms zit het in hele kleine dingen. Je komt iemand tegen en als je in gesprek raakt blijkt dat je elkaar wat bijzonders te bieden hebt. Een ander voorbeeld van mijn gedachtenflarden: een paar jaar geleden maak ik midden in de nacht mijn man wakker en vertel hem dat een goede vriendin van me gaat trouwen. Vervolgens val ik weer in slaap. De week erna belt mijn vriendin op en zegt: ‘Ik heb een verrassing!’, maar die kende ik dus al. Op het moment dat ik die bewuste nacht wakker was geworden, was zij in de Verenigde Staten, het was daar toen dag, ten huwelijk gevraagd.”

“Eigenlijk wil ik niet echt meer naar dat soort flarden luisteren. Misschien wel omdat ik van verrassingen hou. Bovendien zijn die gedachtenflarden soms niet prettig of ronduit eng. Ik ontmoette eens iemand op mijn werk en

dacht: 'Hé, jij bent ziek.' Een paar weken later hoorde ik dat de man inderdaad heel erg ziek was. Daar gaat bij mij voortaan de deur dicht. Het wordt dan wel heel groot. Ik probeer nu meer te bedenken, dat wanneer iets moet gebeuren, het vanzelf wel op mijn pad terechtkomt. Het zijn dan meer puzzelstukjes die in elkaar vallen en die richting geven."

Wat is je grootste leermoment geweest?

"Dat vind ik heel moeilijk. Ik leer elke dag. Grote en kleine dingen. Er is niet echt één gebeurtenis die me op dat gebied te binnen schiet. Vroeger heb ik wel veel opleidingen en interne cursussen gevolgd. Eén daarvan, een workshop in België onder begeleiding van diverse coaches, heeft wel enorme indruk op me gemaakt. Het ging over 'wie ben je', 'hoe wil je komen waar je wilt komen' en 'hoe blijf je bij je roots'. Hoewel ik merkte dat ik eigenlijk al heel goed wist wat ik wilde en waarom ik dat wilde, heb ik er toch veel aan gehad om die training aan den lijve mee te maken. Ik heb daar lichamelijke oefeningen gedaan die hun weerslag hebben op de psyche. Voor mij heeft die training een hele diepe bewustwording betekend. Er werd bijvoorbeeld een trektocht georganiseerd die erg zwaar was. Op een bepaald moment moest ik in een vijver springen en dat durfde ik niet. Waarom doe je dat nou niet, vroeg ik mezelf af. Waarom denken en niet gewoon doen? Op een bepaald moment besloot ik: 'Ga er maar gewoon voor, het komt wel goed.' Die ervaring heeft een diepe indruk op me gemaakt."

"Wat ik daar doorgemaakt heb, herken ik nu ook in de dagelijkse praktijk. Ik had zojuist een lastig gesprek. Nu weet ik, door ervaring, dat iets vandaag heel lastig kan lijken, maar over een week vaak heel anders is. Vijf jaar geleden had ik daar veel meer problemen mee gehad. Ik sta nu zèlf anders in bepaalde situaties, kan er gemakkelijker mee omgaan. Dat heeft die training voor

mij teweeggebracht. Onbewust wist ik wel dat ik heel nuchter was en goed kon relativeren. Die training heeft me bewuster van dat feit gemaakt. Je openstellen, terugkijken en dan lering trekken. Over je dag, of over bepaalde zaken die je gedaan hebt. Veel reflecteren dus, je afvragen wat je hebt gedaan en hoe je het anders had willen doen. ”

“Ik ga steeds een stapje verder in mijn bewustwording. Bijvoorbeeld bij moeilijke gesprekken. Ik bereid me goed voor. Ik voorzie wat er gaat gebeuren, weet het begin en het eind. Ik zie bij iemand wanneer het lastig wordt en als ik dan wat moet forceren, dan doe ik dat. Laat het nú maar komen in plaats van morgen of overmorgen. Daar train ik me in. Ik evalueer daarna ook wat ik doe. Soms vraag ik iemand naast me om mij feedback te geven.”

Heb je een coach?

“Ik huur zelf nu geen professionele coach in. Wel vraag ik heel bewust om feedback aan mensen die ik vertrouw en waar ik dus een eerlijk antwoord van krijg. Aan jaknikkers heb ik niets. Ik heb een aantal sparringpartners om me heen, die met gelijksoortige zaken bezig zijn. Een combinatie van mensen uit het vakgebied die ook gericht zijn op vragen als: ‘Waar sta je nu en waar wil je heen?’ Daar ontstaat dan iets coachends uit. Op die manier wordt bij mij vaak het zakelijke en privé gemengd. Met een aantal mensen die ik zakelijk ontmoet heb is gaandeweg een vriendschapsband ontstaan.”

Hoe zorg je ervoor dat je zoveel energie hebt?

“Ik probeer niet meer dan vijftig uur per week met mijn werk bezig te zijn. Hoewel, ik ben er eigenlijk altijd wel mee bezig. Dat heeft te maken met het vak en de branche: marketingcommunicatie en de detailhandel. Wanneer ik ga winkelen let ik altijd op etalages en inrichtingen. Marketinguitingen kom je overal tegen. Wat ik wel doe is geestelijk mijn spanning afbouwen als ik met

de auto naar huis rijd. Soms maak ik nog wat aantekeningen om helemaal rustig te worden. Op het moment dat ik mijn huis binnenstap, heb ik alles van me afgezet. Ik schakel mijn mobiel ook altijd uit. Daarnaast neem ik regelmatig een stapje terug om afstand te nemen. ”

“Ik sport een paar keer in de week en daar maak ik ook gebruik van een soort massagebed. Daardoor ontspan ik lichamelijk totaal, echt heerlijk. En ik creëer regelmatig rust om me heen. Ik woon op een rustige plek. En ik kan echt niet tegen negativiteit. Dat zuigt al mijn energie op en wil ik dus niet om me heen hebben. Ik ben optimistisch en sta positief in het leven.”

Waar komt je optimisme vandaan?

“Ik weet, dat als ik ergens chagrijnig binnenkom, dat een heel sterk effect heeft op mijn omgeving. Door mijn optimisme trek ik anderen op een positieve manier mee. Het glas is voor mij altijd halfvol. Gelukkig zijn zit hem voor mij vaak in kleine dingen. Je moet het zien.”

“Als er iets tegenzit zeg ik altijd: ‘Ik kan dit nu wel denken zo, maar morgen ziet het er weer heel anders uit. Wat waren ook alweer de goede zaken? Vervelend dat er iets niet goed gaat, maar we gaan gewoon door.’ Vaak moeten dingen verkeerd gaan om weer een stap verder te komen. Er zijn ook mensen die ‘die trein dan niet pakken’, omdat ze het einddoel niet zien.”

Hoe ga je om met tegenstand en politiek spel?

“Politiek spel, daar ben ik wars van. Ik confronteer mensen ermee en ga koffie met ze drinken om ze te vragen wat er aan de hand is. Ik heb geleerd dat je het beter zo kunt doen, omdat mensen dan weten dat je erdoorheen kijkt en meestal is het daarna over. Wanneer dat niet zo is, communiceer ik over mijn gevoel met andere betrokkenen. ”

“Ik heb lak aan wat iedereen vindt. Ik heb een bepaald plaatje van wat ik zelf vind, hoewel iedereen natuurlijk weet te vertellen hoe dat plaatje er eigenlijk anders uit moet zien. Wanneer je dan niet je eigen mening hebt, word je helemaal gek. Ik heb geleerd om duidelijk te zijn in wat ik wil en afscheid te nemen van datgene wat niet bij mijn rode draad past. Vakinhoudelijk maak ik afspraken en stem ik regelmatig af met degene aan wie ik rapporteer. Ik heb een idee, een gevoel en dat ga ik staven. Ik lees veel, kijk om me heen. Dan ontstaat vanzelf het beeld van hoe ik het wil hebben. Vervolgens laat ik daar van alles op los, om dat resultaat te bereiken.”

Je hebt geen echte doelen in je leven maar bent wel ambitieus?

“Ja, ik hou van daadkracht. En van duidelijkheid, dus geen flauwekul. Als we ‘A’ gaan doen, dan gaan we ook ‘A’ doen. Dan leid ik iedereen die kant op. Daardoor kan ik te snel gaan. Af en toe moet ik even omkijken en bedenken: ‘Geertje, even een stapje terug.’

“Het moet voor mij concreet zijn. Er zijn mensen die zeggen: ‘Geertje wat ben jij duidelijk.’ Dat vind ik zelf ook prettig. Maar soms is duidelijkheid voor mensen niet zo leuk, omdat ik ze vertel dat we iets niet op een bepaalde manier gaan doen. Daarna komt men echter wel naar me toe met de opmerking: ‘Nu weten we wel waar we aan toe zijn!’

“Ik heb nooit geschroomd, mijn mening te uiten over zaken waarvan ik vond dat ze moesten verbeteren. Wanneer je als grijze muis rondloopt en je mond houdt, bereik je niets. Ik ben open over wat ik wil en wat me drijft, maar ik vertel zakelijk niet veel privé. Die afstand houd ik graag.”

Afstand hebben vind je belangrijk?

“Ja. Ik vind dat je steeds moet zorgen dat je wat afstand houdt. Het maakt dat je gemakkelijker kan loslaten. Bijvoorbeeld ten aanzien van je ouders. Je weet dat die op een gegeven moment dood zullen gaan, dat gaat gebeuren. Ik ben dan ook erg verbaasd wanneer mensen totaal van slag zijn als iemand van 83 overlijdt. Dan denk ik: zoiets kun je verwachten, hou daar dan rekening mee. Ook in de zin van aandacht geven aan je ouders, omdat je weet dat ze er op een gegeven moment niet meer zullen zijn. Dat betekent niet, dat je ze alle aandacht van de wereld moet geven, maar je moet er wel rekening mee houden dat het straks niet meer kan. Dit lijkt allemaal heel rationeel. Maar hoewel ik afstand neem, is het geen emotionele afstand. Ik probeer gewoon dingen te doen op een manier die er voor zorgt dat ik ergens later geen spijt van krijg.”

Wie of wat heeft een speciale betekenis in je leven?

“Mijn voorbeeldfiguren wisselen. Het zijn in ieder geval mensen die geen flauwekuldingen doen. Jamie Oliver bijvoorbeeld. Fantastisch, hoe hij met simpele middelen zoveel bereikt. Maar ik ben niet idolaat van een band of zo, nooit geweest ook. Ik vind van alles wel leuk, zolang er maar echtheid in zit, zoals in Ierse of Mexicaanse muziek.”

“Ik heb wat speciaals met Rotterdam. Een stad die afgebroken is in de oorlog en opgebouwd is tot bijna weer een nieuw cultureel centrum in Nederland. Rotterdam heeft voor mij iets puurs. Het gaat er niet om de weelde. Vroeger ging ik naar een oudere neef in Rotterdam die me werkelijk overal mee naartoe sleepte. Hij liet mij, als dorpsmeisje uit Brabant, het grotestadsgevoel ervaren. Op je veertiende in Parkzicht zitten, bij Jules Deelder die een gedicht voordraagt. Dat zijn zulke bijzondere momenten. En dan is er ook nog een inspirerende docent

Bijzondere mensen over hun eigen wijze van Authenticiteit

van de kunstopleiding waar ik op zat. Die kwam ook uit Rotterdam.”

Waardoor word je emotioneel geraakt?

“Vaak door hele kleine dingen. Als ik terug naar huis rijd en de zon begint te schijnen, dan kan ik dat helemaal geweldig vinden. De eerste keer dat ik een concert meemaakte van Mercedes de Sosa. De zaal sidderde helemaal, het moment voordat ze opkwam. Ik had echt zoiets van: ‘Jemig, wat ga ik hier vanavond meemaken?’ Zo puur, zo bijzonder. Ik denk dat we in Nederland een beetje te rationeel, te calvinistisch zijn voor zulke emoties. Zo’n sfeer is er of die is er niet. Daar kun je wel geforceerd naar zoeken, maar dan is het niet meer echt.”

Kees van der Graaf

- Lid Raad van Bestuur Unilever NV
- Oprichter/voorzitter van FSHD (Facio-scapulo humerale vorm van spierdystrophie) tot heden en Spieren voor Spieren tot 2004

Gehuwd, drie zonen

Rotterdam, 31 januari 2005

Ervaart u zichzelf als authentiek?

“Dat is een hele moeilijke vraag. Ik heb het gevoel dat ik mezelf ben. Dat ben ik absoluut niet altijd geweest. Met name de laatste jaren heb ik erg veel over mezelf geleerd. Die leercurve is zogezegd wat stijler geworden. Ik speel nu geen rollen meer, zoals ik vroeger wel deed.”

Wat zijn uw grootste leerervaringen geweest?

“Toen ik de tweede man speelde in de ‘Food Group Europa’ en daar te maken kreeg met een veranderingsproces, onderging ik een grote leerervaring. Ik was verantwoordelijk voor de rapportages aan fabrieken. Omdat ik enorm perfectionistisch was, heb ik geprobeerd tot achter de komma uit te leggen waar iedere afzonderlijke lijn nou precies verantwoordelijk voor werd. Ik zei heel filosofisch: ‘Er zijn geen dotted en straight lines. Ik geloof niet in dotted lines. Er is maar één rapportagelijijn.’ De organisatie kon daar niet mee omgaan. Er ontstond veel onduidelijkheid over verantwoordelijkheden en bevoegdheden. Het heeft me veel tijd en energie gekost.”

“Toen ik later naar de ‘IJs en Diepvries Groep’ overging, heb ik het heel anders aangepakt. Ik heb gezegd: ‘Jongens, ik zou met jullie het volgende af willen spreken: er zijn duidelijke dingen die we centraal gaan beslissen. Dat gaat over zaken als welk product tegen welke prijs gemaakt wordt. Ook investeringen in bepaalde fabrieken worden centraal geregeld. Lokaal moet je simpelweg zorgen dat de fabriek draait. Daartussenin blijft een groot grijs gebied over. Wanneer daar een conflict ontstaat, zal ik ter plekke beslissen hoe dat wordt opgelost.’”

“In de tijd dat ik daar gewerkt heb, is er maar eenmaal een situatie geweest waarin ik een dergelijke beslissing moest nemen. Met de uitleg van deze organisatiestructuur was ik in een half uur klaar, terwijl ik er bij die vorige anderhalf jaar over gedaan had en er nog niet was. Tegenwoordig houd ik de 80/20-regel aan. Op het moment dat ik 80% zekerheid heb, ga ik er gewoon voor. Dit alles is een belangrijke verandering voor me geweest die heeft gemaakt dat ik nu dichterbij mezelf sta.”

Loslaten is dus iets wat u authentieker maakt?

“Ja, loslaten en spontaniteit, dat zijn thema’s die ik heel belangrijk vind. Dat brengt me bij een andere ervaring waar ik veel van heb geleerd. In 2001 besloten de twee voorzitters van Unilever honderd man mee te nemen op een ‘leadership journey’ naar Costa Rica. In één week moesten die mensen, met elkaar, de toekomstige leiderschapsstijl van Unilever concreet maken. Onder zeer primitieve omstandigheden zijn ze daar door een soort psychische molen gegaan. Voor het eerst praatten mensen over zichzelf en kwam men langzaam maar zeker tot het inzicht, dat wanneer je jezelf opent, anderen dat óók doen. Doordat je elkaar beter kent en elkaar daarom ook in vertrouwen neemt, ontstaat er een ander soort werkrelatie. Daarbij is het wel van belang dat iedereen persoonlijk zorgt voor de goede balans tussen wat werk en wat privé is. ”

“Ik was daar zelf niet bij, omdat ik ziek was. Erg jammer. Gelukkig ben ik er wel tot in detail over geïnformeerd. Ook vroeg men mij om één van de evenementen te leiden die als vervolg werden georganiseerd. Ik heb daarbij nauw samengewerkt met Tom Malnight (professor aan het befaamde management-instituut IMD in Lausanne, H.V-L). Een inspirerend iemand die ik inmiddels als mijn persoonlijk coach beschouw.”

“Met het team waar ik later dat jaar de scepter over zou gaan zwaaien, ben ik een week op pad gegaan. Een methode die we nu de ‘van tent tot tent’ noemen; van een tent in Parijs tot een tent in Oostenrijk. Tijdens de sessies die we toen hadden, heb ik zelf de aftrap gegeven en tot in detail over mijn eigen leven verteld. De ups en downs, de emoties, de vrolijke en verdrietige momenten. Niet met een script en overheadplaatjes, maar in een kring; heel persoonlijk en heel spontaan. Later heb ik nog zeker acht á negen keer mijn verhaal verteld. Dat had een enorm effect op mijzelf. Door mijn verhaal steeds opnieuw te vertellen, heb ik meer balans gevonden over wie ik wil zijn en wat ik wil doen.”

Wat betekent spontaniteit daarin voor u?

“Tijdens één van de sessies tijdens de ‘van tent-tot-tent’-reis kregen we de opdracht eens te praten over hoe het strategieproces werkt in de business-groep. Ik hoorde: ‘Het werkt hier niet. We hebben geen strategie.’ Nu had ik net een tijdje daarvoor een prachtig document gekregen van mijn voorganger met als titel ‘De ijs en diepvries strategie 2001-2006’. Op de laatste pagina was een ‘operating framework’ opgenomen dat door alle werknemers persoonlijk afgetekend was voor akkoord. Nu hoorde ik al deze tegenstrijdige geluiden. Toen heb ik spontaan uitgeroepen: ‘Tekenen jullie altijd papieren waar je niet in gelooft en waar je niet achter staat? Wat is dat

voor club mensen die ik hier erf? Als ik zo met jullie moet werken, dan kan ik het maar beter vergeten.”

“De agressie laaide op. Later ben ik er op teruggekomen. Ik heb gezegd: ‘Ik ben misschien te hard uit mijn slof geschoten, maar jullie zijn merkwaardig bezig. Je hebt iets getekend waar je niet voor 100% in gelooft. Sinds gisteravond, toen jullie mijn levensverhaal gehoord hebben, kun je weten dat dit soort gedrag niet bij mij past. Ik tolereer dat niet. Daarom reageerde ik zo.’ Gelukkig pakte iedereen dat heel goed op. Later volgde er een soortgelijk incident dat op een vergelijkbare manier is opgelost.”

“Jaren later praatten mensen nog steeds over die twee incidenten omdat die de sleutels waren van het veranderingsproces. Het team zag dat ze te maken had met een leider die recht voor zijn raap, vanuit zijn hart, sprak. Ze begrepen ook waarom ik iets zei. Dat leidt uiteindelijk tot conclusies waar we allemaal mee uit de voeten kunnen.”

Wat zijn verder belangrijke eigenschappen van u?

“Ik wil dingen ondernemen. Ik ben altijd bezig en ben altijd wel voor wat gekst te vinden. En ik ben gepassioneerd. Wanneer ik iets wil bereiken en weet dat het mogelijk is, dan ga ik ervoor. Ook wanneer mensen zeggen: ‘Daar moet je niet aan beginnen, dat gaat je toch niet lukken.’ Bij het oprichten van de stichting FSHD werd me gezegd: ‘Er is weinig geld voor sponsoring. De bestuursleden zullen je uiteindelijk in de steek laten.’ Ik dacht: ‘Die 99 andere stichtingen is het anders wel gelukt.’ Ik ben optimistisch. Daarnaast ben ik eerlijk. Ik kan geen onwaarheden vertellen. Wanneer ik dat wèl doe, ga ik aarzelen. Ik krijg een kleur. Vertoon afwijkend gedrag. Liever maak ik anderen deelgenoot van alle elementen die ik wil bespreken. Ik hou geen dingen achter.

Eerlijkheid, openheid en oprechtheid zijn erg belangrijk voor me. Dat verwacht ik andersom ook van anderen.”

“Ik start altijd met een positieve instelling. Ik ga er vanuit dat de ander er ook met een goede instelling zit en niet om jou om de tuin te leiden. Wanneer ik denk dat die ander me wel belazert, dan confronteer ik hem daarmee. Ik geef aan dat ik me in de steek gelaten voel. Dan ontdek je heel vaak dat de ander zich niet bewust is geweest van zijn eigen gedrag.”

“Mensen moeten ook geen politieke spelletjes met me willen spelen. Ik prik daar doorheen en gooi het open. Zo werken we niet met elkaar. Ik geef ook altijd heel duidelijk mijn grenzen aan. Als ik in een nieuwe functie begin, roep ik iedereen de eerste dag bij elkaar en geef aan hoe ze met Kees om moeten gaan en andersom. Ik vind het belangrijk dat mensen doen wat ze behoren te doen. Wanneer dat niet lukt, moeten ze aangeven waarom het niet lukt en welke maatregelen ze hebben genomen. Daar zit veel in: ik zeg daarin iets over terugkoppeling, over eerlijkheid, iets over aan afspraken houden. Het zijn voor mij de belangrijkste elementen.”

“Ten slotte kan ik bepaalde dingen accepteren zoals ze zijn. Mijn meniscus is er al jaren geleden uitgehaald. Toch loop ik hard. Het doet geen pijn, althans; het voelt niet als pijn. Ik heb er mee leren leven. Ik accepteer het zoals het is. Daarom stoort het me niet.”

Geloof u dat het leven een bestemming heeft?

“Ik ben niet religieus gelovig. Als er al iets is, dan voel ik me het meest aangesproken tot het protestantisme, maar daar houdt het ook mee op. Ik ga niet naar een kerk.”

“Ik denk wel dat er iets als een bestemming is, maar ik heb het nooit als zodanig herkend. Een heleboel mensen in mijn omgeving zeiden: ‘Kees, jij komt in de Raad van

Bestuur'. Ik dacht echt dat ze niet wisten waar ze over praatten. Het lag zo mijlenver van mijn eigen ambities vandaan dat ik er alleen om kon lachen. Kennelijk zagen deze mensen, die voor mij werkten, iets in mij dat ze niet in anderen zagen. Zelf had ik eigenlijk maar één wens: voor mijn vijftigste een kleine werkmaatschappij leiden. Dat leek me echt mooi, een eigen toko hebben. Nu is de toko iets groter geworden dan verwacht. Ach, ik streep in gedachten gewoon twee nullen weg en dan kan ik het weer bevatten. ”

“Naast de bedrijfsdoelstellingen streef ik geen echte persoonlijke doelen na in mijn werk. Dat doe ik wel privé. Ik vind dat ik een duidelijke bijdrage moet leveren aan het oplossen van spierziekte. Hetzij door het te financieren, hetzij door het orkestreren van onderzoek ernaar. Daar moet ik een oplossing voor vinden. Dat stelt eisen, zowel in financiële zin, als aan je werk, je vrije tijd en je gezin. Alles wordt een soort harmonieus geheel rondom die persoonlijke doelstelling.”

Maakt u veel gebruik van uw intuïtie?

“Veel in mijn leven is toevalligerwijs samengevallen. Maar ik geloof eigenlijk niet zo in toeval. Ik ben heel erg bezig met ontwerp en herontwerp. Ik weet welke kant ik op wil, heb soms hele gedetailleerde plannen maar die wijzigen dan door iets wat toevallig voorvalt. Dan krijg ik een ander inzicht en doe het op een andere manier. Ik ben ervan overtuigd dat dit met een zesde zintuig te maken heeft, iets wat we steeds verder moeten ontwikkelen. Volgens mij doe je dat door beter naar je lichaam te leren luisteren en open te leren staan.”

“Je leert jezelf van alles aan. Wij proberen natuurlijk door onze academische opleiding alles te rationaliseren, alles uit te leggen en te verklaren. Maar soms heb je het gevoel dat je iets niet moet doen of dat je niet met een bepaald persoon in zee moet gaan. Waarom niet? Ik kan het niet

uitleggen. Het is een 'gutfeeling', een gevoel in je buik. Dan moet je het dus ook niet doen! Ik heb keer op keer na verkeerde beslissingen gedacht: 'Waarom heb ik toen en toen niet naar mezelf geluisterd?' Je moet luisteren naar het gevoel dat je ergens bij hebt. Zoals nu: ik heb een bepaald bedrijfsvoorstel ontvangen, het zit piekfijn in elkaar, maar ik geloof toch niet dat we het moeten doen. Ik weet het niet precies, maar het voelt gewoon niet goed."

"Intuïtie is voor mij daarnaast ook, dat je af en toe, zonder echte reden, bepaalde dingen tegen een ander zegt. Ik had eens een afspraak met de vice-premier van Israël en zei bij binnenkomst: 'Jammer dat Ajax verloren heeft'. Vervolgens praatten we drie kwartier lang over voetbal voordat hij vroeg 'Waarom ben je eigenlijk hier?' Het ging om een gevoelig punt. Een regeling die moest veranderen, anders zouden we ons moeten terugtrekken uit Israël. Tien dagen later was de betreffende regeling ingetrokken. Ik denk dat wanneer ik niet over Ajax was begonnen, dat nooit zou zijn gebeurd. Intuïtie is iets waardoor je bij bepaalde mensen aanvoelt hoe je ze moet benaderen."

"Soms heb je het gevoel dat je iets al eens eerder meegemaakt hebt. Je weet dan van tevoren al wat de uitkomst zal zijn. Ik onderhandelde eens over de verkoop van een bedrijf in Zwitserland. Maar de afstand tussen ons was veel te groot. We kwamen nergens. Ik schreef zonder dat ze het konden zien iets op een papier. Ze vroegen me wat ik deed en ik zei hen dat ik het bedrag had opgeschreven waarover we het eens zouden worden. We zouden heel lang kunnen onderhandelen, maar ik wist de uitkomst al. Ik weet niet eens meer hoeveel het precies was, maar het was een behoorlijk gedetailleerd bedrag. Ze dachten erover na en een half uur later was er een akkoord, dat nog in mijn voordeel uitpakte ook. Hoe werkt

zoiets, hoe kun je zoiets omschrijven? Ik kan het alleen maar intuïtie noemen.”

“Natuurlijk gaat het ook wel eens fout met mijn intuïtie. Dan krijg je een gigantisch conflict. Je communiceert niet goed, je voelt geen aansluiting en bereikt het tegendeel van datgene wat je eigenlijk wilt. We luisteren vaak niet goed naar elkaar, hebben vooringenomen meningen, vragen niet door en checken te weinig. We horen wel, maar nemen het niet op. Over het algemeen gaat het voor mijn gevoel minder vaak verkeerd dan goed met mijn intuïtie. Ik wil mezelf niet op de borst slaan, maar ik sta vaak van mezelf verbaasd over de insteek die ik kies en het effect dat het heeft.”

Hoe ligt bij u de balans tussen werk en privé?

“Bij Unilever werken we met het ‘drie cirkelmodel’: je hebt de ‘Ik als privé-persoon’, de ‘Ik als medewerker’ en de ‘Ik als onderdeel van de maatschappij’. Vaak lopen dingen in het bedrijfsleven verkeerd omdat er gigantische muren zijn tussen die drie rollen. Stel: je hebt een rotavond gehad thuis en dan kom je hier door die deur en trek je ineens een ander gezicht, want dat hoort bij de rol die je hier speelt. Dan ontstaat er een hele onnatuurlijke situatie. Onze theorie is, dat je harmonie moet creëren tussen werk en privé. Als bedrijf moet je dus ook bevorderen dat mensen actief zijn in de maatschappij.”

“Ik heb het belang hiervan zelf aan den lijve ondervonden toen ik voor mijn kind, dat een spierziekte heeft, een stichting wilde oprichten. Door de drie cirkels van Unilever bij elkaar te brengen was er veel meer mogelijk. Mijn motivatie om mijn werk bij Unilever te doen werd nog hoger, ondanks dat ik thuis een ziek kind had. Hoe hoger ik op de maatschappelijke ladder sta, hoe gemakkelijker het voor me wordt om aan fondsenwerving te doen. Door mijn status kan ik effectiever zijn voor hem en zijn medepatiënten. Ik merk dat er voor mij deuren opengaan

die voor anderen gesloten blijven. Daar zit voor mij dus ook het keerpunt in ten aanzien van het hebben van status.”

Wat doet u om uzelf te blijven?

“Ik ken mijzelf en ik probeer absoluut in mezelf te geloven. Ik denk van anderen vaak, dat die het toch veel beter kunnen dan ik. Waarom kiezen ze dan toch mij? Steeds opnieuw ben ik verbaasd als ik gevraagd wordt iets te gaan doen. Tegelijkertijd ben ik erg nieuwsgierig naar het waarom van die vraag en ga ik wel op de uitdaging in. Mijn grootste les is, dat ik in het verleden mijn kunnen niet op waarde heb weten te schatten. Mijn zusje kwam vroeger altijd huilend thuis na het maken van een proefwerk. Ze dacht dan steevast dat ze het helemaal had verknald. Later bleek ze dan toch weer een negen te hebben. Dat blijkt een familietrekje te zijn. Pijnlijk, maar wel leuk.”

“Ik mijmer graag. Dan sluit ik mijn ogen, keer me naar binnen en vraag me af wat ik precies voel. Ook visualiseer ik veel. Dat heb ik geleerd van een bijzondere operazanger die ik eens ontmoette, een jonge Engelsman. We zaten te eten en spraken over de rol van het kind in de maatschappij. Hij vertelde me dat hij onderdeel was van een initiatief dat ‘100 hours’ heet. Hij was ervan overtuigd, dat wanneer elk kind op de wereld een bepaalde training van 100 uur zou volgen, alle ellende in de wereld verdwijnt. Ik lachte en zei: ‘dream on’. Maar hij gelooft er echt in en heeft er zelfs drie jaar lang zijn succesvolle operawerk voor opzij gezet. Hij zei me: ‘Weet je wat ik zal doen? Ik ga je een verkorte versie van die training geven, tien weken lang één uur.’ ”

“Ik moest de meest verschrikkelijke dingen doen. Een week lang iedere avond een uur spiernaakt voor de spiegel naar mezelf kijken. Ik moest meer van mezelf leren houden, was zijn conclusie. Het tweede was, dat ik moest aangeven wie in de meest dierbare cirkel om me

heen zit, wie behoort tot de cirkel met mensen die ik wel aardig vind en wat meer zou willen zien, wie ik wel okay vind en wie ik echt nooit meer tegen hoef te komen. Hij gaf me als huiswerk op: 'Ga je nu de komende dagen richten op één van de personen die in de buitenste cirkel zit. Probeer deze door ermee in gesprek te gaan naar de cirkel te brengen van de mensen die je echt oprecht aardig vindt. "

"Een andere opdracht was: sluit je ogen, ontspan je en beschrijf wat je ziet; welke kleur enzovoorts. Er kwam uit, dat ik mijn mooiste moment beleef wanneer ik 's avonds thuiskom en even de vissen ga voeren. Ik besepte dat die stomme krenge gewoon klaar liggen en weten dat ik eraan kom. Het zijn eenvoudige goudvissen, maar ze kennen mij beter dan ik hen ken. Ze hebben ook een fantastisch zesde zintuig. Nu ik dat weet, bezoek ik de vissen of ik roep het moment in gedachten op."

"Authenticiteit spreekt me erg aan. Het is belangrijk altijd jezelf te blijven, door je eigen normen en waarden nooit en te nimmer in gevaar te laten brengen. Ik ben er inmiddels van overtuigd: dat wat je wilt doen, dat kan je gewoon. Je hebt ervaring en als je die niet hebt, dan heb je kennis en als je die niet hebt, dan heb je een wil. Die dingen samen maken dat iets lukt. Wanneer anderen je niet ondersteunen, moet je nooit het gevoel toelaten dat het aan jou ligt. Misschien past het idee niet bij hen, maar dat maakt jou nog niet slecht."

Dankwoord

Naast mijn dank aan jou als lezer, gaat mijn grootste dank uiteraard uit naar Alex de Bokx, Mark Rutte, Kees van der Graaf, Geertje Pruijssers en Wessel Ganzevoort. Ik was geraakt door jullie openhartigheid en vertrouwen in mij als beginnend schrijfster. Van elk van jullie heb ik iets heel wezenlijks geleerd. Soms was het een treffende uitspraak, soms een kwetsbare twijfel in een antwoord. Soms een gezichtsuitdrukking, die me meer informatie gaf dan duizenden woorden. En altijd de warme en persoonlijke sfeer waarin we met elkaar spraken, alsof we elkaar al jaren kenden. Ik ben jullie diep erkentelijk voor onze gesprekken, die uiteindelijk mijn levenspad en de zoektocht naar authenticiteitsontwikkeling een hele duidelijke richting hebben gegeven.

Tevens wil ik Betsie Verberk danken voor het editingwerk van de interviews. Knap hoe je in een korte tijd voeling kreeg met het materiaal en mij leerde hoe je van spreektaal, vermakelijke leestaal maakt.

Tenslotte een diep dankjewel aan mijn echtgenoot Steve. You always give me space to be authentic,.. even when the worldly materialistic reality gets too much for me and my little ego tends to take over my life (... and yours too 😊) Specially then! So thanks for being an authenticity teacher without intending to be.

Bijzondere mensen over hun eigen wijze van Authenticiteit

HEDWIGH Authentieke Vitaliteit

HEDWIGH - Authentieke Vitaliteit helpt je te leven en te werken c.q. zaken doen vanuit authenticiteit. Ons streven daarbij is "van-zelf-sprekende effectiviteit".

Er zijn diverse dimensies van authenticiteitsontwikkeling. Hedwigh Verbruggen-Letty ontdekte dit vanuit haar persoonlijke en professionele (onderzoeks)ervaring en ontwikkelde op basis hiervan een persoonlijk leiderschapsmodel: Syntegral Mind Development.

Aanbod

Vanuit dit gedachtegoed kun je bij ons terecht voor een breed assortiment aan producten en diensten, zoals Seminars, Trainingen, Inspiratie-lezingen, Music lounges, Boeken en CD's. Allemaal gericht op het ontwikkelen van authenticiteit. Met als kernwoorden inzicht, ervaren en plezier. We bieden zowel open als maatwerkprogramma's aan.

Visie

HEDWIGH als bedrijf is de verzamellek en het voertuig, dat de passie van Hedwigh Verbruggen-Letty voor authenticiteitsontwikkeling, haar gedachtegoed en meerzijdigheid aan talenten bijeen brengt ... uiteindelijk maar met één gewenst resultaat, namelijk het verwezenlijken van:

Bijzondere mensen over hun eigen wijze van Authenticiteit

Onze Droom

Het creëren van een **vitale wereld**,
waarin mensen op een (syntegraal) **authentieke wijze**
effectief, gezond en gelukkig
leven en werken.

Onze Weg

Door het ontwikkelen van een **eenvoudige - en**
tegelijkertijd - meeromvattende mindset,
die op een **van-zelf-sprekende manier**
aansluit op de hoge eisen van de wereld in de **21ste**
eeuw.

Onze Tools

Op een wijze die **inzicht** geeft,
vernieuwend,
inspirerend en
entertainend is, en
van toegevoegde waarde is voor hen die werkelijk
" **out of the box**" durven stappen
vanuit **verbondenheid.**"

Contact met ons

Interesse om deel te nemen of wil je wat meer weten?
Neem contact met ons op via:

HEDWIGH Authentieke Vitaliteit
Life & Business Seminars, Training, Entert(r)ainment,
Publicaties
0297-870088 | www.hedwigh.com | info@hedwigh.com

Bijzondere mensen over hun eigen wijze van authenticiteit

Vanuit haar onderzoek naar de betekenis van authenticiteit in leven en werk, interviewde Hedwigh Verbruggen-Letty een aantal succesvolle mensen uit het bedrijfsleven, de politiek, de zorg en de wetenschap. Professionals en leiders die door hun omgeving als authentiek worden ervaren.

Ze ontmoette inspirerende mensen, die elk op een geheel andere wijze authentiek bleken te zijn. Spontaan en openhartig vertelden ze over zichzelf en hun beleving van authenticiteit. Over de wijze waarop ze, ondanks de veeleisende omgeving waarin ze werken en zaken doen, toch wezenlijk zichzelf blijven.

In dit boekje deelt ze de inspirerende gesprekken die ze met hen had, over het "eigen wijze" denken en leven van deze bijzondere mensen.

Hedwigh Verbruggen-Letty is oprichtster van HEDWIGH Authentieke Vitaliteit, dat seminars, trainingen, entert(r)ainment, coaching en publicaties aanbiedt, gericht op het verhogen van wezenlijk inzicht in wat "je Zelf zijn" betekent en het laten

ontdekken van nieuwe handvatten waarmee moeiteloos op de meest energieke wijze positieve resultaten kunnen worden behaald.

ISBN/EAN: 978-90-815081-0-0